

holdes, at Tilliden til Maalersystemerne i Almindelighed er ringe.

Efter de Udtalelser, som Undersøgelseskommissionens Repræsentant er fremkommet med i Dagspressen, maa det anses for godtgjort, at der vil være store Betæneligheder ved at lade Bestemmelsen i Loven fortsætte endnu en Periode, alene fordi Materialet ikke har kunnet fremsendes i trykt Form til Offentlighedens Orientering.“

Med Hensyn til *Fremlejemaal* ønskede Kommunisterne — bortset fra Fremleje indgaaet efter § 5, Stk. 2, og § 6 i Boliganvisningsloven —, at den hidtil gældende Huslejelovs Bestemmelser om Opsigelse af Fremlejemaal blev opretholdt uforandret, og de gik imod, at Lovens Bestemmelser angaaende Fremlejemaal i Henhold til § 64 k skal kunne ophæves ved kgl. Anordning, idet en saadan Bestemmelse hverken fandtes i Bekendtgørelse Nr. 265 af 29. Maj 1943 af Lov om Leje eller er indstillet til Ministeren af Huslejudvalget af 1946, hvorfor Mindretallet ønsker at bevare Rigsdagens Dispositionsret paa dette Lovomraade.

Videre udtales det i Kommunisternes Betænkning, at Motiveringen for Indførelsen af Undtagelsesbestemmelserne vedrørende Lejeforhøjelse og Opsigelse gældende for Lejemaal om Boliger eller Lokaler, der er udlejet efter den 1. September 1939, var, at der ikke skulde lægges Boligbyggeriet under Krigen hindrende Restriktioner i Vejen, saa at de forhøjede Byggeomkostninger kunde paavirke Lejen ud over 1939-Niveauet, hvortil Hjemmelen findes i Lejelovsbekendtgørelse Nr. 266 af 29. Maj 1943 §§ 55 og 57. Muligheden for en Regulering af Lejen over for fejlagtige Byggeomkostningskalkulationer har nu været til Stede i et saa langt Tidsrum, at Bygherrerne har haft tilstrækkelig Anledning til at sikre sig, at Lejen blev afpasset efter Udgifterne. Ligeledes har der ved de 3-aarige Perioders Udløb været Anledning til at opsigte uønskede Lejere, hvorfor man finder det *ubilligt fremdeles at opretholde denne Fortrinsstilling for Nybyggeriet*. Da man erkender, at der ikke for Tiden kan samles Flertal for at slette Skellet mellem det ældre og det nyere Byggeri, uagtet Forudsætningerne for Opretholdelsen i Dag er bortfaldet, ønsker man at stille Ændringsforslag om, at Datoen forrykkes fra 1. September 1939 til 1. Juni 1945, hvorved opnaas, at Lovens aabenbart urimelige Indhold begrænses.

Uden for Betænkningen stillede *Arne Sørensen* (D. S.) til 2. Behandling et Ændringsforslag, hvorefter en Kommunalbestyrelses Beslutning om Nedsættelse af Fremlejenævn ogsaa skal kunne gøres effektiv i Kommuner med under 10.000 Indbyggere, selv om Vedtagelsen ikke er enstemmig.